

OCENA SKUTECZNOŚCI LECZENIA PRZERZUTÓW ODLEGŁYCH U CHORYCH NA MIEJSCOWO WYLECZONEGO RAKA SZYJKI MACICY

J. Jakubowicz, K. Urbański, Z. Kojs, K. Karolewski

Klinika Ginekologii Onkologicznej, Centrum Onkologii – Instytut im. M. Skłodowskiej-Curie, Oddział w Krakowie, ul. Garncarska 11

Cel pracy: Ocena skuteczności leczenia przerzutów odległych u chorych na miejscowo wyleczonego raka szyjki macicy.

Metodyka: Retrospektywna analiza materiału obejmującego 113 chorych na miejscowo wyleczonego RSM, u których wystąpiły przerzuty odległe. Wszystkie chore badanej grupy były leczone w Krakowskim Oddziale Centrum Onkologii (COOK) w latach 1986-1992. Oceniono wpływ leczenia chirurgicznego na przeżycie chorych oraz efekt paliatywny tego leczenia.

Wyniki: Najczęstszą lokalizacją pierwszego lub pierwszych przerzutów były płuca (37 chorych), kości (26 chorych) i wątroba (20 chorych); ponadto stwierdzono przerzuty do mózgu (11 chorych), obwodowych węzłów chłonnych (11 chorych) i skóry (8 chorych). U ¾ chorych stwierdzono przerzuty pojedyncze, u 1/4 mnogie. W ciągu pierwszego roku po leczeniu miejscowym, przerzuty odległe wystąpiły u 42,5% chorych, w ciągu 3 lat u ponad ¾ chorych; średni czas wystąpienia przerzutów wynosił 23 miesiące. Spośród 113 chorych badanej grupy, leczenie przyczynowe przerzutów odległych podjęto jedynie u 48 tzn. 42,5% pacjentek; u 3 chorych zastosowano leczenie operacyjne (metastazektomia pojedynczych przerzutów do płuc), u 20 wyłącznie teleradioterapię, u kolejnych 20 wyłącznie chemioterapię, u 5 skojarzenie chemioradioterapii. Od momentu wystąpienia przerzutów odległych, 12 miesięcy przeżyło jedynie 15% chorych badanej grupy, a 24 miesiące 4% chorych.

Wnioski:

1. Zarówno telaradioterapia jak i chemioterapia oparta na cysplatinie z 5-fluorouracylem lub karboplatinie, nie miały statystycznie znamiennego wpływu na przeżycia chorych badanej grupy.
2. Telaradioterapia jest skuteczną metodą łagodzenia dolegliwości u chorych z przerzutami RSM do kości, obwodowych węzłów chłonnych i skóry.

OCZEKIWANIA I POTRZEBY CHORYCH NA NOWOTWÓR W TRAKCIE RADIOTERAPII

J. Łuczak-Wawrzyniak, H. Włodarczyk, A. Machtyl, A. Roszak

Wielkopolskie Centrum Onkologii, Poznań

Chcąc sprostać potrzebom pacjentów w trakcie radioterapii poświęca się coraz więcej uwagi na odpowiednie przygotowanie do pracy osób sprawujących nad nimi bezpośrednią opiekę. Celem pracy była ocena oczekiwań pacjentów w stosunku do lekarza, pielęgniarki, psychologa i technika radioterapii, a także innych osób, które w trakcie prowadzonej terapii dają największe wsparcie chorym.

Badaniem objęto 94 chorych z nowotworem leczonych w Zakładzie Radioterapii Wielkopolskiego Centrum Onkologii w Poznaniu.

Na podstawie uzyskanych wyników stwierdzono, że w zależności od zadań, jakie dana osoba ma do realizowania w trakcie radioterapii różne są oczekiwania pacjentów. Od lekarza oczekują: informacji na temat choroby i sposobu leczenia, fachowości, wiedzy, doświadczenia. Od pielęgniarki: uśmiechu, fachowości, rozmowy, cierpliwości i pocieszenia. Od psychologa: rozmowy, pocieszenia i uśmiechu. Od technika radioterapii: fachowości, doświadczenia, uśmiechu i pocieszenia. Wsparcie w trakcie prowadzonej radioterapii uzyskują od: lekarza, rodziny, technika radioterapii, pielęgniarki, psychologa, innych pacjentów.

Wniosek:

W trakcie prowadzonej terapii onkologicznej ważna jest wszechstronna opieka nad chorym sprawowana przez wszystkich specjalistów. Działania lekarza, pielęgniarki, psychologa, technika radioterapii i wszystkich osób będących w bliskim kontakcie z chorym wzajemnie uzupełniają się.

76**ASPEKTY TECHNICZNE I DOZYMTRYCZNE W STEREOTAKTYCZNEJ
RADIOTERAPII GUZÓW OUN**

J. Rostkowska, M. Kania, W. Bulski, A. Wysocka, J. Fijuth

Centrum Onkologii – Instytut im. M. Skłodowskiej - Curie, Warszawa, ul. Roentgena 5

Celem pracy jest przedstawienie zasad właściwego przygotowania urządzeń technicznych do stereotaksji: przyspieszacza, stołu terapeutycznego i specjalistycznego osprzętu oraz zagadnienia pomiarów dozymetrycznych wąskich wiązek promieniowania. Powyższe problemy należy rozwiązać, aby zapewnić właściwą jakość radioterapii stereotaktycznej i bezpieczeństwo chorego. Przedstawiono i omówiono testy, które należy przeprowadzić dla używanego sprzętu oraz dokładności, jakie wymagane są do prawidłowego napromieniania.

Przedstawiono metodykę i wyniki testów dla przyspieszacza Varian dotyczące dokładności położenia izocentrum, ruchu stołu, wskaźników laserowych etc. Przedstawiono również metody dozymetryczne pozwalające na przeprowadzenie precyzyjnych pomiarów rozkładów dawek i wydajności dla wąskich wiązek promieniowania o przekroju kołowym, oraz przygotowanie tych danych do użycia w komputerowym systemie planowania leczenia. Pomiary dozymetryczne przeprowadzono używając komory jonizacyjnej o objętości 0,015 cm³ oraz detektorów diamentowych firmy PTW.

Wyniki pomiarów przeprowadzone tymi detektorami zapewniają wystarczającą dokładność obliczeń przy planowaniu napromieniania za pomocą systemu BrainScan.

77**ZASTOSOWANIE PREPARATU VRATIZOLIN W RADIOTERAPII**

Maria Pamucka, Lidia Czopkiewicz

Wojewódzki Ośrodek Onkologii, Opole

Sponsor: Jelfa S.A.

Vratizolin – niesterydowy lek przeciwzapalny o potwierdzonej aktywności przeciwwirusowej, przeciwbakteryjnej (przeciw bakteriom Gram dodatnim) i przeciwgrzybiczej jest lekiem stosowanym od kilku już lat w okulistyce, laryngologii i dermatologii. W przeprowadzonych doświadczeniach klinicznych nie wykazano poważnych objawów nietolerancji i powikłań po stosowaniu Vratizolinu.

W czasie radioterapii nowotworów okolicy oka, przedsionka nosa i różnych okolic skóry twarzy dochodzi do powstania odczynów popromiennych charakteryzujących się wysychaniem śluzówki, pieczeniem, bólem – odczynem zapalnym często z nadkażeniem grzybicznym i bakteryjnym. U tych pacjentów stosowaliśmy dotychczas jako leki działające miejscowo przeciwzapalnie głównie Dicortineff, maści Neomycynową i Gentamycynową oraz Primafucort.

W okresie od stycznia do grudnia 1998 podjęliśmy próbę zastąpienia wszystkich wymienionych leków preparatem Vratizolin w zawieszynie do oczu i nosa oraz maści stosowanej na skórę twarzy.